

Nema više Hanzija

Zagreb je opet zauvijek izgubio jednog svojeg zaslužnog građanina, gospodina Ivana Gerersdorfera. Samozatajan, kakav je bio za života, ostao je skroman i u smrti, želeći da ga na posljednji počinak isprati samo najuži krug prijatelja.

Za djecu iz gornjogradskog vrtića bio je striček Hanzi, dragi lik s gornjogradskih ulica, šetač koji se, odjeven nekom neobičnom nemarnom elegancijom, spuštao Tomićevom ulicom na svoju prijepodnevnu poslasticu, Jelačićšnite, vozač bijele »lancije« iz 1920., koju je popravljao s djetinjom radošću. Iza svih tih lica skrivao se vlasnik zbirke glazbenih automata, jedinstvene u Hrvatskoj, zbirke koju je velikodušno darovao svojem gradu, ali ju je do posljednjeg trenutka čuvao i održavao u vlastitom stanu u Demetrovoj.

Bio je nesumnjivo najveći poznavatelj glazbenih automata u nas, sretno u sebi spojivši vještinu vrhunskog urarskog majstora i ljubav prema glazbi. Svoje znanje, kojim je od ostatka odbačenih instrumenata mogao izraditi novi automat koji bi svirao, dijelio je sa svima koji su mu se obratili bilo s kakvom molbom ili pitanjem. Premda je u dubini duše bio istinski umjetnik, svoje je iskustvo pretočio u vrijedan rukopis knjige »Fenomen mehaničkog glazbenog automata u općoj kulturnoj evoluciji«, koji je do danas, nažalost, ostao neobjavljen.

Duboko emotivno vezan s obitelji Jelačić, u čije je Nove Dvore u Zaprešiću odlazio kao malen dječak s majkom posjetiti banovu nećakinju Anku, noseći u sebi sjećanje na priče koje je tamo slušao, stanujući, napokon, u palači koja je nekad pripadala Jelačićima, brižljivo je čuvao vrijedan dio njihova nasljedstva koji se danas u obliku posebne zbirke nalazi u Hrvatskom povijesnom muzeju.

Glazbeni automati u Demetrovoj ulici ostali su bez svojeg najboljeg kustosa. Njihove kratke melodije savršenom usklađenošću svojih tonova još će nas dugo podsjećati na gospodina Ivana Gerersdorfera. (M. Š.)